

www.omkonst.se:

Mellan mörker och brinnande färg

Anders Sunna, *Tornelappmark* – Bohman-Knäpper, Stockholm, 14/11–19/12 2020

Text: Susanna Slöör

Installationsvy Sturegatan © Anders Sunna (Klicka på bilden för hög upplösning)

Det är ett inspirerande intensivt måleri som Anders Sunna visar, gediget förankrat i sin tematik. Här råder inget tvivel om vem som har rätt, är ond eller god, i den fjällvärld och det kulturlandskap som samerna skapat genom årtusenden under sina vandringar med renhjordarna. Formaten kan vara riktigt stora vilket Sunna visade på Modernautställningen (Moderna Museet, 2018). Här återkommer de brett upplagda hårdlackade collagen varvade med mindre verk.

Det går inte att komma ifrån att Anders Sunna måste ha inspirerats av det tidiga 2000-talets nyfigurativa måleri, det som Karin Mamma Andersson gick i bräsch för i Sverige. Hon i sin tur har kärleksfullt hämtat inspiration från Dick Bengtsson som sprängde alla föreställningar om vart ett abstrakt eller snarare konstruktivt måleri kunde vara. Jag kommer också att tänka på Per Enoksson som tog den måleriska collagetekniken ytterligare ett steg på vägen.

Idag bygger också Love Lundell precis som Anders Sunna kreativt och personligt vidare med dessa föregångare och erfarenheter i bagaget. Montagen samt nivå- och perspektivskiftena förenar dem även med exempelvis det måleri där öst mötte väst genom Neo Rauch och Leipzigskolan från sent 1980-tal och framåt.

Indigenous Love, 2008 / 2013 © Anders Sunna (Klicka på bilden för hög upplösning)

Not here and not there, 2019 © Anders Sunna

Idémässigt knyter Anders Sunna även an till de 1980–1990-tals målare som med kraft bearbetade ett historiskt arv från världskrig, våld och statsskapad terror. Jag tänker på Luc Tuymans eller Anselm Kiefer.

Anders Sunna låter sin samiska kultur sätta färgackorden vilket generar intensiva möten mellan mörker och brinnande färg, iskyla och skarpa kontraster. Det skulle kunna vara hakkors, men emblemen för övermakten hämtar Sunna från närmiljön. När Dick Bengtsson målade *Hitler och drömköket* saknades inte humorn eller ironin. Han lät aldrig sina bilder bli entydiga, snarare väcker de även idag ett krypande, ambivalent obehag, en värld som det inte går att fälla omdömen kring. Jag kan sakna lite av den tvetydigheten i Sunnas verk, som i en aktivistisk tradition trummar in budskapen. På minussidan skapas då förenklingarna i takt med att motståndaren avhumaniseras, eller demoniseras. Det är inte en helt tilltalande strategi i en splittrande tid som vår.

Men samtidigt är det svårt att klandra engagemanget i Anders Sunnas fall. Med eller utan budskap måste man imponeras över hur väl han utvecklar sitt konstnärliga arv och inte minst integrerar klotter, stenciler, trycksaker och foton förbluffande sömlöst i sina bilder. De påkallar verkligen och förtjänar sin uppmärksamhet. Sedan kan jag också uppskatta porträtten och dubbelpoträtten som *Sjösamisk kvinna* och *I'd rather be rebel for life, than a colonial wife* där sammanhangen är något mer undflyende, mindre givna på ett intressant vis.

Stockholm 2020-11-25 © Susanna Slöör

Installationsvy Rådmanngatan © Anders Sunna
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Preventively, 2019 © Anders Sunna

Bohman-Knäpper, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook](#)>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com